

แผนการดำเนินการรักษาความสะอาด

ปีงบประมาณ 2561

จัดทำโดย งานสาธารณสุข สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ให้ความสำคัญเรื่องการจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นอย่างมาก เพื่อรักษาความสะอาดของทุกหมู่บ้านใน ตำบลท้ายเหมือง และการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน

การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และการช่วยดูแลสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบถึงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาขยะมูลฝอย การนำขยะกลับมาใช้ใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริม การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการลดปริมาณขยะและการคัดแยกขยะในชุมชน อย่างเป็นรูปธรรม นับได้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง

งานสาธารณสุข สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา จึงได้จัดทำคู่มือปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

งานสาธารณสุข สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

- ข้อมูลพื้นฐาน สถานการณ์ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายในเขต ๔ - ๘
- สถานการณ์ขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย ๙ - ๑๐

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์แผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย

- กรอบการดำเนินงาน/วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์ ๑๑ - ๑๒
- กลยุทธ์การบริหารจัดการขยะ ๑๓ - ๒๐
- บทบาทของหน่วยงาน ๒๑

ส่วนที่ ๓ แผนการปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลท้ายเหมือง

- แผนระยะงานเร่งด่วน (ปีงบประมาณ ๒๕๖๑) ๒๒

ส่วนที่ ๔ การเปลี่ยนแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล

- ขั้นตอนการปฏิบัติงานการบริหารจัดการขยะ ๒๓

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้จดทะเบียนก่อตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ จดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์/องค์กรสวัสดิการชุมชน (ตามพรบ.ส่งเสริมฯ) ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๕/๘๐ หมู่ ๙ ถนนลี้มุดุล ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ซึ่งมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

๑.๒ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีพื้นที่ประมาณ ๖๘.๔๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๒,๗๙๑ ไร่

๑.๓ ภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ท้ายเหมือง มีแนวฝั่งทะเลติดต่อกับทะเลอันดามัน ลักษณะทั่วไปเป็นที่ราบสลับเนินเขา และบางส่วนติดชายฝั่งทะเล สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวปนทราย ซึ่งบางแห่งมีทรายปกคลุมอยู่ตื้นมากโดยเฉพาะบริเวณเชิงเขา ส่วนบริเวณที่ดอนมักเป็นดินแดงปนลูกรัง พื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตร ทำสวนยางพารา และการปลูกผลไม้ต่างๆ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพกรีดยางพาราเป็นหลักนอกจากนี้ก็มีการทำประมงและรับจ้าง

๑.๔ จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ประกอบด้วย หมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ ๑ บ้านเขาน้อย	หมู่ ๖ บ้านหินลาด
หมู่ ๒ บ้านห้วยกร้าง	หมู่ ๗ บ้านบนไร่
หมู่ ๓ บ้านพอแดง (บางส่วน)	หมู่ ๘ บ้านลำปี
หมู่ ๕ บ้านท่าซอ	หมู่ ๙ บ้านทับยาง

๑.๕ จำนวนประชากร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร		จำนวนหลังคาเรือน	
		ชาย	หญิง	รวม	(หลังคา)
๑	บ้านเขาน้อย	๓๕๘	๓๘๙	๗๔๗	๓๐๓
๒	บ้านห้วยกร้าง	๓๙๑	๔๓๕	๘๒๖	๕๐๒
๓	บ้านพองแดง	๓๗๓	๓๙๗	๗๗๐	๒๘๔
๕	บ้านท่าซอ	๕๘๒	๖๐๑	๑,๑๘๓	๔๘๗
๖	บ้านหินลาด	๘๑๗	๘๓๖	๑,๖๕๓	๖๗๒
๗	บ้านบนไร่	๓๓๑	๓๖๗	๖๙๘	๒๗๙
๘	บ้านลำปี	๔๑๖	๔๐๖	๘๒๒	๒๒๙
๙	บ้านทับยาง	๕๒๘	๕๑๙	๑,๐๔๗	๖๗๑
รวม	๓,๗๙๖	๓,๙๕๐	๗,๗๔๖	๓,๔๒๗	รวม

๑.๖ สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจเป็นแบบสังคมชนบท การประกอบอาชีพของราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา และทำการประมง ส่วนอาชีพรอง ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย และเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

- การเกษตรกรรม ตำบลท่ายเหมือง มีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น ๑๘,๒๓๒ ไร่

๑.๗ ข้อมูลด้านสถานศึกษา

- ระดับปฐมวัย จำนวน ๑ แห่ง

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
๑	โรงเรียนอนุบาลท่ายเหมือง	๑๐๘

- ระดับก่อนปฐมวัย จำนวน ๒ แห่ง

ที่	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็กเล็ก
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพองแดง	๖๐
๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปะเต	๑๑๘

๑.๘ ข้อมูลด้านการสาธารณสุข

- โรงพยาบาล จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์สุขภาพชุมชน จำนวน ๑ แห่ง

๑.๙ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ (เขตเทศบาลตำบลท้ายเหมือง)
- ป้อมตำรวจ ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙

๑.๑๐ สถาบันทางศาสนา

ประเภท	จำนวน	ชื่อ	สถานที่ตั้ง
วัด	๑ แห่ง	- วัดปิตติการาม	หมู่ที่ ๕-๖
สำนักสงฆ์	๓ แห่ง	- สำนักสงฆ์บ้านลำปี	หมู่ที่ ๖
		- สำนักสงฆ์ดุสิตโมกธรรม	หมู่ที่ ๖
		- สำนักสงฆ์แสงธรรมหนอ	หมู่ที่ ๕

๑.๑๑ การคมนาคม

การคมนาคมของตำบลท้ายเหมือง สามารถแยกประเภทการติดต่อภายในและภายนอกตำบลได้ ดังนี้

- การคมนาคมติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง มีเส้นทางคมนาคม ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ตัดผ่านหมู่ที่ ๒,๓,๕,๖,๘,๙ ด้านทิศเหนือไปอำเภอตะกั่วป่า ทิศใต้ไปอำเภอตะกั่วทุ่ง

-๔-

- การคมนาคมติดต่อภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ ดังนี้
 ๑. ถนนลาดยาง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) บริเวณหมู่ที่ ๖
 ไปน้ำตกลำปี

๒. ถนนรพพง๑๐๐๐๙ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ไปหมู่ที่ ๓

๓. ถนน รพช. แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)

บริเวณหมู่ที่ ๗ ไปบ้านบนไร่ – พอแดง

๑.๑๒ การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์เอกชนอนุญาต ๑ แห่ง

- ชุมสายโทรศัพท์ ๑ แห่ง

๑.๑๓ การอุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรม คือ ๑. โรงรมยาง ๒. โรงแปรรูปไม้ยาง ๓. โรงผลิตไฟม ที่ได้รับอนุญาต
 ดำเนินการและประกอบการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง

๑.๑๔ การพาณิชย์

- มีสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ขนาดใหญ่ จำนวน ๒ แห่ง

- มีสหกรณ์ จำนวน ๑ แห่ง

๑.๑๕ การบริการ

- โรงแรม จำนวน ๑ แห่ง

- สถานเริงรมย์ จำนวน ๒ แห่ง

- บังกะโล , รีสอร์ท , บ้านพัก จำนวน ๑๐ แห่ง

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

(๑) ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร

- เพียงพอ

(๒) ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อส่งเสริมการทำกรเกษตร

- ขุดลอกหน้าฝายที่ตื้นเขิน

- ก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำ

- ปรับปรุงฝายน้ำล้น

- ป้องกันน้ำไม่ให้เกิดการรั่วซึม

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

- เพียงพอ เนื่องจากการจัดให้มีระบบประปาครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

-๕-

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ ประมาณ	๕๙.๐๐%	ของประชากรทั้งหมด
- ศาสนาอิสลาม ประมาณ	๔๐.๐๐%	ของประชากรทั้งหมด
- อื่นๆ ประมาณ	๑.๐๐%	ของประชากรทั้งหมด

๘.๒ ประเพณี/วัฒนธรรม

- ประเพณีวันสงกรานต์
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- ประเพณีถือศีลกินเจ
- ประเพณีวันสารทเดือนสิบ
- ประเพณีลอยกระทง

สถานการณ์ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายในเขตตำบลท้ายเหมือง

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน มาตรา ๕๙ และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และริ่ บผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายนโยบายแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่งอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

(๓) รักษาความสะอาดของถนนทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อพระราชบัญญัติกำ หนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพ้ทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

(๑๘) การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และน้ำ เสีย (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล ประกอบกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วม และแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนระยะสั้น ๑ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐)และแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ชุมชน “จังหวัดสะอาด ” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ตลอดจนการจัดทำแผนปฏิบัติการ “ประเทศไทยไร้ขยะ ” ตามแนวทางประชารัฐ ระยะ ๑ ปี โดยใช้หลักการ ๓ Rs คือ การใช้**น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่** โดยมีเป้าหมายเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศลดลง ร้อยละ ๕ ของอัตราการเกิดขยะมูลฝอย ร้อยละ ๔๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่สามารถเป็นต้นแบบการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยและรณรงค์ให้มีการจัดการขยะชุมชนโดยเน้นการจัดการขยะจากครัวเรือน

ปัจจุบันขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการแก้กันอย่างเต็มความสามารถเพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนทุกระดับ และนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นนี้เนื่องจากความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของประชากร ตลอดจนพฤติกรรมกรอุปโภคบริโภคของคนเราได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยใช้ ตะกร้า เวลาไปจ่ายตลาด ใช้ปืนโตใส่อาหาร ใช้ใบบัวหรือใบตองห่ออาหาร แต่ปัจจุบันมีการใช้สินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์จำ พวกพลาสติก โฟม แก้ว กระจดาชโลหะอลูมิเนียม เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดมูลฝอย และของเสียอันตรายเพิ่มขึ้นไปด้วย ผลกระทบที่ตามมาทั้งความสูญเสียทางด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำ ทางดินเสื่อมสภาพ ความเสียหายจากเหตุรำ คาญส่งกลิ่นเหม็นรบกวน รวมถึงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่เป็นพาหะนำ โรค เสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ และสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐที่ใช้ในการแก้ไขขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายอย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษได้นำ เสนอไว้ว่า ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นมีสัดส่วนองค์ประกอบที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ อัตราไม่น้อยกว่า ๘๐ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น โดยสามารถนำขยะจำพวก พลาสติก แก้ว กระจดาช โลหะ อลู มิเนียมมารีไซเคิล ได้ร้อยละ ๓๐-๓๕ และนำขยะอินทรีย์หรือขยะที่สามารถย่อยสลายได้มาหมักทำ ปุ๋ย ได้ร้อยละ ๔๕-๕๐ แต่ปัจจุบันอัตราการนำ ขยะมาใช้ประโยชน์

ใหม่มีเพียงร้อยละ ๒๒ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ยังคงเป็นอัตราที่ต่ำกว่าเหมือนเปรียบเทียบกับขยะมูลฝอยที่มีศักยภาพในการนำมาใช้ประโยชน์ได้

ดังนั้น หากทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เริ่มจากตนเอง ครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน สถานประกอบการต่างๆ เช่น ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ รวมทั้งองค์กรต่างๆ เช่น โรงเรียน และสถานที่ราชการ อาคารสำนักงานก็จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยได้ และยังช่วยให้ประหยัดงบประมาณ และทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

อัตราการผลิต ปริมาณและองค์ประกอบขยะมูลฝอย

๑.๑ อัตราการผลิตและปริมาณขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอย้ายเหมือง จังหวัดพังงา โดยฐานข้อมูลปีงบประมาณ ๒๕๖๐ มีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งสิ้น ๗๙๒.๐๐ ตัน/ปี แยกเป็น ขยะมูลฝอยทั่วไป ๕๔๐ ตัน/ปี ขยะอินทรีย์ ๑๐๔ ตัน/ปี ขยะรีไซเคิล ๑๔๘ ตัน/ปี ซึ่งปริมาณขยะมูลฝอยเหล่านี้ เป็นขยะที่เกิดขึ้นในเขตตำบลท้ายเหมือง ๘ หมู่บ้าน

๑.๒ การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากหมู่บ้าน

การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากหมู่บ้าน พบว่าทุกหมู่บ้านใน ตำบลท้ายเหมือง ยังไม่มีระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย จากหมู่บ้านระบบครบวงจร ตั้งแต่การคัดแยกรวบรวมขนส่งและกำจัด โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ สถานที่กำจัดตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอย้ายเหมือง จังหวัดพังงา มีพื้นที่รับรองขยะมูลฝอย จำนวน ๕ ไร่ และศูนย์จัดการขยะมูลฝอยจังหวัดพังงา (ศูนย์เทศบาลตำบลท้ายเหมือง)

๑.๓ การเก็บขนและขนส่งขยะมูลฝอย

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีรถเก็บรวบรวมและมูลฝอย แบบอัดท้าย จำนวน ๒ คัน พนักงานขับรถและประจำรถขยะ รวมทั้งหมด ๒ คน โดยให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยในพื้นที่รับผิดชอบ และจัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่อีกด้วย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์แผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑. กรอบการดำเนินงาน

การดำเนินงานในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพนั้น สามารถแบ่งการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ได้แก่ระยะต้นทาง คือ การลดปริมาณขยะและมีการคัดแยกขยะที่ครัวเรือน สถานที่ราชการ และสถานที่สาธารณะ และสถานประกอบการ ระยะกลางทาง คือ การเก็บและการขนที่มีประสิทธิภาพ และระยะปลายทาง คือ การจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการ ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ด้วย ๓Rs ตามแนวทาง ประชาธิปไตย ระยะ ๑ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) เป็นแผนปฏิบัติการในระยะสั้น จึงมุ่งดำเนินการในระยะแรกเท่านั้น คือ ระยะต้นทาง คือ โดยการลดปริมาณขยะและการส่งเสริมการคัดแยกที่ต้นทาง บนพื้นฐานแนวคิด ๓ Rs เพื่อลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยและขยะอันตราย โดยการส่งเสริมให้กลไกการคัดแยกขยะและการนำขยะมูลฝอยและขยะอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์และเพื่อเพิ่มมูลค่าที่ต้นทาง และระยะกลางทาง คือ การจัดทำระบบเก็บและขนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอและสอดคล้องกับสถานการณ์ขยะในพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การจัดการขยะในระยะปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

๒. วิสัยทัศน์ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ”

๓. พันธกิจ

๓.๑ ส่งเสริมการลดขยะมูลฝอยทุกวิถีทาง ตั้งแต่การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอย

๓.๒ ส่งเสริมการคัดแยก ณ แหล่งกำเนิดตามประเภทของขยะมูลฝอย เพื่อนำขยะกลับมาใช้ใหม่และใช้ซ้ำเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัด

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย เพื่อไปเข้าสู่ระบบกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยทุกภาคส่วน

๓.๕ ส่งเสริมให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔. เป้าประสงค์

๔.๑ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบการจัดการที่ปลายทางลดลง

๔.๒ ขยะมูลฝอยอันตรายได้รับการคัดแยกเพิ่มขึ้น

๔.๓ มูลฝอยติดเชื้อและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายได้รับการกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

๕. ตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์

ภายในระยะเวลา ๑ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๒) การจัดการขยะมูลฝอยจะประสบความสำเร็จ โดยมีตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์ดังนี้

๕.๑ ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เข้าสู่ระบบการจัดการที่ปลายทางลดลง ร้อยละ ๕ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยในปี ๒๕๖๑

๕.๒ ร้อยละ ๑๐๐ ของส่วนราชการ สถานศึกษา ศาสนสถาน ภาคเอกชน และสถานประกอบการจัดกิจกรรมลดและคัดแยกขยะมูลฝอยหรือการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์

๕.๓ ร้อยละ ๔๐ ของชุมชนและหมู่บ้าน ในพื้นที่สามารถเป็นต้นแบบการลดและคัดแยกขยะมูลฝอย

๕.๔ ร้อยละ ๑๐๐ ของชุมชนและหมู่บ้าน มีการจัดตั้ง “จุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชน”

๕.๕ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ร้อยละ ๗๐ และมูลฝอยติดเชื้อ ร้อยละ ๘๕ ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น

๖. วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นกรอบทิศทางและแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ขยะอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ในภาพรวมของ ตำบลท้ายเหมือง โดยการบูรณาการการดำเนินการร่วมกันทุกภาคส่วน

๗. แนวคิดพื้นฐาน

๗.๑ แนวคิด ๓ Rs

ขยะมูลฝอยที่เราพบเห็นกันในชีวิตประจำวัน เกิดจากครัวเรือน และสถานประกอบการ รวมไปถึงสถานที่สาธารณะ ดังนั้น เราจึงต้องมีการจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสานที่เน้นการลด การคัดแยก ก และการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการใช้หลัก ๓ Rs ประกอบด้วย

Reduc การลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง ลองมาสำรวจกันว่า เราจะลดการบริโภคที่ไม่จำเป็นตรงไหนได้บ้าง โดยเฉพาะการลดการบริโภคทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และแร่ธาตุ ต่าง ๆ การลดการใช้นี้ ทำได้ง่าย ๆ โดยการเลือกใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ใช้งานหรือเปิดเฉพาะจุดที่ใช้งาน ปิดคอมพิวเตอร์และเครื่องปรับอากาศ เมื่อไม่ใช่เป็นเวลานาน ๆ ถอดปลั๊กของเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น กระจกน้ำร้อนออกเมื่อไม่ได้ใช้ เมื่อต้องการเดินทางใกล้ ๆ ก็ควรใช้วิธีเดิน ขี่จักรยาน หรือนั่งรถโดยสารแทนการขับรถไปเอง เป็นต้น เพียงเท่านี้เราก็สามารถเก็บทรัพยากรด้านพลังงานไว้ใช้ได้นานขึ้น ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

Reuse การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด โดยการ นำสิ่งของเครื่องใช้มาใช้ซ้ำ ซึ่งบางอย่างอาจใช้ซ้ำได้หลาย ๆ ครั้ง เช่น การนำชุดทำงานเก่าที่ยังอยู่ในสภาพดีมาใส่เล่นหรือใส่นอนอยู่บ้านหรือนำไปบริจาค แทนที่จะทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ การนำกระดาษรายงานที่เขียนแล้ว ๑ หน้า มาใช้ในหน้าที่เหลือหรืออาจนำมาทำเป็นกระดาษโน้ต ช่วยลดปริมาณการตัดต้นไม้ได้เป็นจำนวนมาก การนำขวดแก้วมาใส่น้ำรับประทานหรือนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ต่างๆ เช่น แจกันดอกไม้หรือที่ใส่ดินสอ เป็นต้น นอกจากนี้จะช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดการใช้พลังงานพลังงานแล้วยังช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและยังได้ของน่ารักๆ จากการประดิษฐ์ไว้ใช้งานอีกด้วย

Recycle การนำหรือเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมารีไซเคิล หรือนำกลับมาใช้ใหม่ เป็นการลดการใช้ทรัพยากรในธรรมชาติจำพวกต้นไม้ แร่ธาตุต่าง ๆ เช่น ทราย เหล็ก อลูมิเนียม ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้สามารถนำมารีไซเคิลได้ยกตัวอย่างเช่น เศษกระดาษสามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาใช้เป็นกล่องหรือถุงกระดาษ การนำแก้วหรือพลาสติกมาหลอมใช้ใหม่เป็นขวด ภาชนะใส่ของ หรือเครื่องใช้อื่นๆ ฝาครอบน้ำอัดลมก็สามารถนำมาหลอมใช้ใหม่หรือนำมาบริจาคเพื่อทำขาเทียมให้ กับคนพิการได้

๘. กลยุทธ์

จากสถานการณ์ด้านการจัด การขยะมูลฝอยและปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหา ขยะมูลฝอยไม่ สามารถดำเนินการแก้ไขได้ด้วยหน่วยงานใดเพียงหน่วยงานเดียว หรือแก้ไขโดยใช้มาตรการด้านใด ด้านหนึ่งแต่จำเป็นต้องอาศัยมาตรการที่ครอบคลุมทุกด้านอย่างบูรณาการในการแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วง โดย จะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่เข้มข้น และมีกลไกที่แข็งแกร่ง จากหน่วยงานในทุกภาคส่วน โดย มีความสอดคล้องทางนโยบายและการ สอดคล้อง แผนปฏิบัติการนี้ซึ่งได้ กำหนดให้กลยุทธ์ ๕ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ

สนับสนุนและขยายผลให้มี การจัดการขยะมูลฝอย มุ่งเน้นระยะต้นทางและกลางทาง คือ การลด ปริมาณขยะมูลฝอยที่จะเข้าสู่สถานที่ กำจัดด้วยกระบวนการต่างๆ ได้แก่ การคัดแยกขยะมูลฝอยตามประเภท ต่างๆ ได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะอินทรีย์ และขยะรีไซเคิล เพื่อสามารถนำขยะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เป็น การลดภาระในการจัดการขยะมูลฝอยใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจัดระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งมูลฝอยประเภทต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำจัดต่อไปโดยมีแนวทางดังนี้

๑. การคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชน ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด คือ การ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมดำเนินการตามแนวทาง “ ประชากรรัฐ ” ซึ่งประกอบด้วย ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน/ประชาสังคม ภาคการศึกษา และศาสนสถาน ดำเนินการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้คัดแยกกรายย่อย เช่น ซาเล้ง ร้านรับซื้อของเก่า เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตัด แยกจากแหล่งกำเนิด

๒. การส่งเสริมและการสนับสนุนการลดปริมาณขยะมูลฝอยประเภทบรรจุภัณฑ์ที่กำจัด ยากมี มาตรการสนับสนุน “ภาคเอกชน” ในการลดปริมาณขยะมูลฝอยด้วยการบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และกำจัดง่าย ลดปริมาณการใช้พลาสติก โฟม หรือวัสดุที่ย่อยสลายยาก รวมทั้งการสนับสนุนให้ผู้บริโภคลด การใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ยากผ่านมาตรการทางธุรกิจต่างๆ

๓. ผลักดันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยปรับปรุง / จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ สถานที่เก็บรวบรวม และยานพาหนะขนส่ง มูลฝอยอย่างเพียงพอ และเหมาะสม รวมทั้งต้องมีการวางรูปแบบการจัดเก็บมูลฝอยแบบแยกประเภท หรือ อาจ กำหนดเวลาการเก็บรวบรวมขยะ มูลฝอยแต่ละประเภทตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการขยะอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ

ขยะอันตรายถือเป็นขยะมูลฝอยประเภทที่มีข้อคำนึงหลายประการ ได้แก่ ระยะเวลาการเก็บขยะ อันตรายไว้ สถานที่รวบรวมขยะอันตราย ถ้าจัดการไม่เหมาะสมจะส่งผลโดยตรงต่อการปล่อยสารเคมีที่ส่งผล เสียอย่างยิ่งต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ต้องมีการจัดการโดยเฉพาะ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะอันตรายโดยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒. การเก็บรวบรวมขยะอันตรายในชุมชนและส่งไปยังสถานที่ที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่กำหนด อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพื่อรอส่งไปกำจัดตามหลักวิชาการต่อไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมให้มีการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อาทิ สถานพยาบาลของ รัฐ สถานพยาบาลของเอกชน โรง พยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คลินิกรักษาโรค รวมถึงสถานพยาบาลอื่นๆ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข สุข และสร้างเครือข่ายการดำเนินการให้ครอบคลุมสถานพยาบาลทุกประเภท รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

กลยุทธ์ที่ ๔ การจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการในโรงงาน อุตสาหกรรม โดยเป็นการปฏิบัติงานตามแผนการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม และมีระบบติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๑. การจัดทำฐานข้อมูลและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เป็นปัจจุบัน

๒. เตรียมความพร้อมในการจัดทำระบบกำจัดขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

๔. การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานในระดับอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการคัดแยกขยะมูลฝอยในภาพรวมของจังหวัดพังงา

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ				
มาตรการลดและคัดแยกที่แหล่งกำเนิด	๑. หมู่บ้าน มีการดำเนินการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด	- ร้อยละของหมู่บ้าน มีการดำเนินการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด - ร้อยละของหมู่บ้าน ในพื้นที่ ที่สามารถเป็นต้น มีการคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ณ แหล่งกำเนิด	ร้อยละ ๑๐๐ ร้อยละ ๔๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรมการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะ ให้หมู่บ้านอย่างน้อย หมู่บ้าน ๑ กิจกรรม โดยใช้หลัก ๓ Rs	- ร้อยละของหมู่บ้าน มีโครงการ/กิจกรรม การบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยใช้หลัก ๓ Rs	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการจัดการกิจกรรมที่ให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย อาทิ ซาเล้ง ร้านค้าของเก่า เครือข่ายชุมชนเข้ามาบริการในหมู่บ้านอย่างน้อย ๑ กิจกรรม	- ร้อยละของจำนวนผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการคัดแยกพลาสติก และโฟมก่อนเข้าสู่ระบบกำจัดซึ่งเป็นการคัดแยกครั้งสุดท้าย	- ร้อยละของการคัดแยกพลาสติกและโฟม	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๕. ศพด. ท้ายเหมือง โรงเรียนและสถานศึกษามีการคัดแยกขยะมูลฝอยในโรงเรียน โดยจัดภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับพื้นที่และประเภทขยะ	- ร้อยละ ศพด. และโรงเรียนในสังกัด อบต. - ร้อยละของจำนวนโรงเรียนในสังกัด ศธ.จ.(ยกเว้นในสังกัด อบต.	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ (ต่อ)				
มาตรการลดและคัดแยกที่แหล่งกำเนิด	๖. ศาสนสถานมีการคัดแยกมูลฝอย โดยจัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับพื้นที่และประเภทขยะ	- ร้อยละศาสนสถานมีการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๗. สถานประกอบการภาคเอกชน เช่น ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมัน โรงแรม โรงงาน ร้านอาหาร เป็นต้น มีการคัดแยกขยะมูลฝอยโดยจัดให้มีภาชนะรองรับ ตามความเหมาะสมและปริมาณขยะที่เกิดขึ้น	- ร้อยละสถานประกอบการภาคเอกชน	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๘. ส่งเสริมสถานประกอบการภาคเอกชน มีมาตรการในการลดปริมาณขยะมูลฝอย เช่น การลดการใช้ถุงพลาสติก หรือวัสดุที่ย่อยสลายได้แทนพลาสติก และโฟม เป็นต้น	- ร้อยละสถานประกอบการภาคเอกชน	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
มาตรการเพิ่มศักยภาพการเก็บขน	๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดภาชนะรองรับขยะมูลฝอย ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่	- ร้อยละของภาชนะที่รองรับขยะมูลฝอย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดเวลาและวันในการเก็บขน ขยะแต่ละประเภท	- ร้อยละการจัดเวลาและวันในการเก็บขยะมูลฝอย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการขยะอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ				
มาตรการลดและคัดแยกที่แหล่งกำเนิด	๑. หมู่บ้านมีการจัดตั้ง “จุดรวมขยะอันตราย” อย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ จุด	- ร้อยละจุดรวบรวมขยะอันตรายแต่ละหมู่บ้าน	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๒. สถานประกอบการภาคเอกชนที่จุดศูนย์รวมของประชาชน อาทิ ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมัน มีการจัดตั้งจุดรวมขยะอันตราย เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการคัดแยกขยะอันตราย	- ร้อยละของสถานประกอบการภาคเอกชนที่เป็นจุดศูนย์รวมของประชาชนจําการพิจารณาของจังหวัด	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๓. สถานประกอบการภาคเอกชนที่กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข มีการคัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะมูลฝอยประเภทอื่นๆ	- ร้อยละของสถานประกอบการภาคเอกชนที่เป็นกิจการอันตราย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
มาตรการเพิ่มศักยภาพการเก็บขน	๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บ/ขนขยะอันตราย เพื่อรวบรวมไปไว้จุดที่กำหนด	- ร้อยละวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บ/ขนขยะอันตราย เพื่อรวบรวม	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการ	๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการประชุมเพื่อให้ความรู้ในการจัดการขยะอันตรายอย่างถูกต้อง ปลอดภัยพร้อมทั้งดำเนินการขึ้นทะเบียนให้กับผู้รับซื้อของเก่า	- ร้อยละดำเนินการประชุมเพื่อให้ความรู้ในการจัดการขยะอันตรายอย่างถูกต้อง	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างมีประสิทธิภาพ				
มาตรการเพิ่มศักยภาพการเก็บขน	๑. ผลักดันให้มีการใช้ระบบเอกสารกำกับขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ (Manifest System) โดยกำหนดเป็นกฎหมายบังคับใช้	- หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด		รพ.
	๒. กำกับดูแลให้บังคับใช้ ระบบติดตามตรวจสอบการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ	- หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด		รพ.
มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการ	๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความรู้ วิชาการ กฎหมาย การบริหารจัดการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการจัดมูลฝอยติดเชื้อ	- หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด		รพ.
กลยุทธ์ที่ ๔ การจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ				
มาตรการเพิ่มศักยภาพการเก็บขน	๑. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่ได้รับ การกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ	- ร้อยละของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	ร้อยละ ๗๐	อุตสาหกรรมจังหวัด
	๒. สร้างระบบเฝ้าระวังและติดตามให้มีการขนส่งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายตามเส้นทางและช่วงเวลาที่กำหนด	- หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด		อุตสาหกรรมจังหวัด
กลยุทธ์ที่ ๕ การสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ				
มาตรการด้านการจัดทำข้อมูล	๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลขยะมูลฝอย/ขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่	- ร้อยละของจัดทำฐานข้อมูลขยะมูลฝอย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
มาตรการด้านการจัดทำข้อมูล	๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำแผนงาน/โครงการในการจัดทำโครงการขยะมูลฝอยและพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื่อ	- ร้อยละจัดทำแผนงาน/โครงการในการจัดทำโครงการขยะมูลฝอย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๓. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถในการจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย	- ร้อยละพัฒนาบุคลากรในการจัดการขยะมูลฝอย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
มาตรการด้านการสร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์	๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้กับเยาวชนและประชาชนในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิดอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ กิจกรรม	- ร้อยละของกิจกรรมให้ความรู้ สร้างความตระหนักแก่เยาวชน และประชาชน	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้กับเยาวชนและประชาชนในชุมชน เพื่อให้เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะทั่วไป และขยะอันตรายชุมชน	- ร้อยละประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ การคัดแยกขยะทั่วไป และขยะอันตรายชุมชน	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๓. ศพด. โรงเรียน และสถานศึกษา ทั้งในมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการคัดแยกขยะมูลฝอย	- ร้อยละ ศพด. โรงเรียน และสถานศึกษาให้ความรู้และเสริมสร้างในการคัดแยกขยะ	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

ตารางแสดงกิจกรรมตามกลยุทธ์และมาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ๓Rs”

กลยุทธ์/มาตรการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
มาตรการลดและคัดแยกที่แหล่งกำเนิด	๑. มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ด้วย ๓Rs” ตามแนวทาง “ประชารัฐ” เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยในระดับท้องถิ่น	- ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งศูนย์ “ท้ายเหมืองสะอาด ปราศจากขยะ ด้วย ๓Rs” ตามแนวทาง “ประชารัฐ”	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๒. สร้างกลไกและเครือข่ายในการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังการจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตรายโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน	- ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังการจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการ สถานศึกษา ศาสนสถาน ภาคเอกชน และสถานประกอบการ ที่มีการจัดกิจกรรมลดและคัดแยกขยะมูลฝอยหรือการนำไปใช้ประโยชน์	- ร้อยละติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน กิจกรรมลดและคัดแยกขยะมูลฝอยหรือการนำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง
	๔. ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่เข้าสู่ระบบการกำจัดปลายทางลดลงร้อยละ ๕ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙	- ร้อยละของขยะมูลฝอยชุมชนที่เข้าสู่ระบบการกำจัดปลายทางร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐๐	อบต.ท้ายเหมือง

๑๐. บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ทำหน้าที่ ประสานงานในระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยทำหน้าที่ดังนี้

- ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการของภาคประชาชน
- จัดกิจกรรมให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ให้ครัวเรือนเรียนรู้วิธีและเห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ณ แหล่งกำเนิดเพื่อเพิ่มมูลค่า และนำกลับมาใช้ใหม่
- กำหนดและสนับสนุนการดำเนินการในการคัดแยกขยะในสถานที่ต้นแบบ เช่น วัด ชุมชน และโรงเรียน
- จัดทำฐานข้อมูลเรื่องขยะมูลฝอย เพื่อนำไปกำหนดทิศทางในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถปฏิบัติได้จริง
- จัดการคัดแยกขยะประเภทพลาสติก และโฟม ก่อนเข้าสู่ระบบกำจัด
- ประสานและส่งเสริมสถานศึกษาในพื้นที่ ในการจัดการขยะในสถานศึกษา โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการใช้สินค้าไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม และรู้วิธีการคัดแยกขยะที่ถูกต้องในโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ที่บ้านได้
- เป็นหน่วยงานประสานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในภาพรวมของตำบลท้ายเหมือง นอกจากนี้ยังสนับสนุน และคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ส่วนราชการและภาคประชาชน ในการดำเนิน การจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตรายชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดระบบการติดตาม และกำกับ การดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการฯ
- บูรณาการฐานข้อมูลด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของตำบลท้ายเหมือง ผ่านอำเภอ จังหวัด และผ่านไปยังกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่นและกระทรวงมหาดไทย
- ติดตามประเมินผล และเร่งรัดการปฏิบัติงานในพื้นที่ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. หมู่บ้าน/ชุมชน มีหน้าที่ดังนี้

- ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการของหมู่บ้าน
- รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เข้าใจถึงวิธีคัดแยกขยะมูลฝอย
- ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนบริโภคสินค้าที่สามารถกลับมาใช้ซ้ำ หรือมาแปรรูปได้ และส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด
- เผยแพร่ความรู้สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- สนับสนุนด้านวิชาการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการคัดแยก

๓. หน่วยงานราชการ อื่นๆ มีหน้าที่ดังนี้

- ภาครัฐ และส่วนราชการต่างๆ ภายในจังหวัด จะต้องเป็นหน่วยงานต้นแบบในการดำเนินการในการคัดแยกขยะในสำนักงาน
- ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการจัดการขยะหน่วยงานในสังกัดหรือหน่วยงานในความรับผิดชอบทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

๔. สถานประกอบการภาคเอกชน

- ดำเนินการคัดแยกขยะในสถานประกอบการทั้งที่เป็นขยะมูลฝอยทั่วไป ขยะอันตราย และมูลฝอยติดเชื้อโดยเฉพาะเจ้าของตลาดนัด และตลาดนัดชุมชน
- ให้ความร่วมมือในการจัดตั้งจุดรวมขยะอันตรายในพื้นที่หรือขยะรีไซเคิล

บทที่ ๓

แผนการปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลท้ายเหมือง

๔.๑ แผนงานระยะเร่งด่วน (ปีงบประมาณ ๒๕๖๑)

แผนงานที่ ๑ ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟม

- ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟมในชุมชนส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ปรับปรุง ฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกหลักวิชาการ และห้ามเทกอง

แผนงานที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน ต้องมีการคัดแยกขยะอย่างถูกหลักวิชาการ

แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมพื้นที่ต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยหรือศูนย์

- พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยหรือศูนย์ และส่งเสริมให้เป็นศูนย์เรียนรู้

แผนงานที่ ๔ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และการบังคับใช้

กฎหมาย

- สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ การจัดการบริหารจัดการ
- ตรวจสอบและดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้ง/กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกหลักวิชาการ

แผนงานที่ ๕ สร้างจิตสำนึก

- สร้างความรู้ให้กับประชาชน เยาวชน ให้ทราบถึงปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการลด คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง และนำกลับมาใช้ใหม่
- จัดกิจกรรม Big Cleaning Day ในหน่วยงานและชุมชน
- ส่งเสริมหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการลดใช้ถุงพลาสติก และโฟม หรือวัสดุที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สถานศึกษากำหนดหลักสูตรการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อสอนให้สถานศึกษาทุกสังกัด และส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ ๖ การติดตามประเมินผล

- ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับส่วนราชการ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

บทที่ ๔

การเปลี่ยนแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล

๑. ตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย “จังหวัดสะอาด” ระดับอำเภอ โดยมีอำเภอเป็นประธานคณะทำงาน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑.๑ จัดทำแผนระดับตำบล เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายการดำเนินงานให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนมีการดำเนินการคัดแยกขยะ

๑.๒ กำหนดให้มีจุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ จุด

๑.๓ กำหนดให้จุดรวบรวมขยะอันตรายอย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อนำไปดำเนินการขับเคลื่อนแผนการปฏิบัติการระดับอำเภอ

๑.๔ ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” เสนอนายอำเภอท้ายเหมือง

๑.๕ หน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากทางอำเภอ

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะทำงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง เป็นประธานคณะทำงาน คณะทำงานมีอำนาจที่ดังนี้

๒.๑ รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เพื่อจัดทำฐานข้อมูลขยะมูลฝอยในพื้นที่

๒.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการระดับท้องถิ่น โดยการประชาคมหมู่บ้าน เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการดำเนินงานให้แก่หมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่

๒.๓ กำหนดจุดรวบรวมของเสียอันตราย อย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชน แห่งละ ๑ จุด

๒.๔ ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะและการบริหารจัดการขยะให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๒.๕ สนับสนุนงบประมาณด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อนำไปดำเนินการตามแผนการปฏิบัติในระดับท้องถิ่น

๒.๖ ติดตามและประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัด” เสนอต่อนายอำเภอ

๒.๗ หน้าที่อื่นๆตามที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

